

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 266**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

949

(Obs! datum på 948)

Annandagen

Käraste.

(26/12 1904)

Jag är i stor spänning om det nu skall lyckas mig att på skuffva ett par nader till dig. Just när jag skulle börja blev jag hindrad och skonheten är jag så lat på julens goda mat och friskamma no. Det är nästan för frödligt efter all den spännande jultiden efter julklappar. Det är spännande här i staden. Klös er är det ju bara att gå ut och välja, men här är det en lyckträff. Jag undrar om du redan hade ett Ransackvare förut. Det hade inte jag, så jag blev så förtjust nu att jag köpte ett och så till mig själv, men nu efteråt har jag tänkt att du bestämt hade ett.

Tack för jultref och för julklappar min käraste. Det var ju alltså en efter beställning utmärkt bra, utom att det hade varit mer än tillräckligt bara med gafflarna. Det har verkligen varit mig en stor glädje att tänka på att du nu lever i framsyn och lycka. Det har ju gått mycket bra för mig och så nista till mig men jag förs mycket mer vara glad åt det nu, så du har det bra. Det var ju förfärligt bra om det var så det där, som stod i Dagens Nyheter om att både Klevner Arne och Gösta varo utvalda, men jag vet inte. Jag har inte haft brev från Baccier på en månad. Enligt tidser vi därpå att Klevner Arne trycks i 6000 ex. Det blir 1800 Kr. när jag tänker sätta in på Kreditaktiebolaget, så jag får sken, som en gemensam grundplåt för Englandsresa. Hvad den vidare kommer att kosta på vi bestämmer själva. Men det tror ju vara gott och väl, att vi ha pengarna, men däremot tror jag inte inte att jag har tid att resa ^{när} av. Jag reser, ifall det skulle ha skett en sken och länsboken varo förlig, det är ju klart, men om den inte är det, så blir det rent omöjligt för mig att fara. Blir du mycket ledsen detta? Jag

föreställer mig, att du och hvar en för sig föredraga dig i ett
arbete och då frågar du väl inte efter utlovet. Annars
blir det nog en missräkning för dig, men jag kan inte.
Det är nu ett jag borde ha skrivit läroboken förna vintern, men
jag kunde inte då. Jag har nog varit förfärligt oföresutträngd
efter den tiden i Laurvig, då jag skref Gurusakens andra del
jag har blifvit så trött, så jag arbetat intermit, Guplucusa hade
jag också flera gånger i fjol vinter. Nu du är nog sot och väntar
på mig. Tills vi båda kunna fara ut med frihet och med upp-
fyllda plikter.

Vi vara som sedvanligt på Tösknågen. Det gick alltså
något riktigt bra, men hvar en för sig avalligt allvar-
liga. Det är en dålig jul för dem. Gugen också, och en pilsan-
de skarp nordan alla dagar. Nu att de inte arka åka stöd
skor heller. Blewit Ahlgren ^{Gauesbron} står och har protor för
oss alla. Gulskupper kan du på höra då vi råkas. Igår
vara vi också där och i slag Ramma de hat. Det är
stor längtan efter kvardag och arbetso, men elfjät har
allt varit bra ingen sjuk och ingen missnöjd.

Ja i anledning af midolagen får jag sluta nu.
Du får du väl intet ordentligt bref från mig mer.
Men ett eller annat kort gissar jag.

Alla helna dig. Din Selma.

Falk här i staden börja nu få reda på din bok och ha
fått klart för sig att du är både kelig och instruktiv!